

Vaarwel Meester D'hont, vaarwel André

31 juli 1918 - 26 september 2009

Twee voorzitters van de kring: Jimmy Debruecker en André D'hont in 1970.

André D'hont was actief in zijn geliefde Knokke van 1944 tot nu en heeft 60 jaar lang zijn geboorteplaats en badstad geprezen en gepromoot. Eerst in het onderwijs, later als lokale perscorrespondent en in 1972 stichtte hij zijn geesteskind de heemkundige kring 'Cnoc is ier'.

Hoeveel leerlingen heeft hij niet in zijn klas gehad gedurende zijn lange loopbaan? Na één dag in het 1ste studiejaar bij meester D'hont voelde iedereen er zich thuis.

André was ook de man achter de camera, de kroniekschrijver, de man die ons verleden in het daglicht plaatste in de 'Dagklapper'. Jarenlang stonden zijn artikels in het 'Brugsch Handelsblad' van Herreboudt. Twee boeken verschenen met het wedervaren van zovele Knokkenaars. Deze zijn nog enkel in een antiquariaat te verkrijgen.

Op 1 november 1944 rolde de lokale krant 'Victorie' van de persen. Bij de start van zijn schrijversloopbaan tekende hij zijn vele artikels met het pseudoniem 'Dont'.

Na WO II kwam André terug als onderwijzer in de gemeenteschool. Deze school verhuisde later naar de nieuwe gebouwen in de Edward Verheyestraat waar hij gedurende 35 jaar verschillende generaties jonge Knokkenaren voor zich op de schoolbanken kreeg.

Naast leraar, was André D'hont ook correspondent voor de 'Brugsche Courant', 'Het Laatste Nieuws', 'La Dernière Heure' en 'De Nieuwe Gazet'. Hij was korte tijd verbonden aan het N.I.R. en aan het persagentschap Belga.

Als verslaggever voor het 'Brugsch Handelsblad' zou hij uitpakken met de wekelijkse kroniek 'Dagklapper uit Knokke' die een enorm succes kende. Hij interviewde oude Knokkenaars, landbouwers, gemeentebedienden, hoteliers, handelaars en politieke mandatarissen. Hun wedervaren en de belangrijkste gebeurtenissen werden graag gelezen. André illustreerde zijn rubrieken rijkelijk met oude foto's uit zijn fantastische collectie postkaarten.

Het plaatselijk ciné-blaadje of voorloper van het publiciteitsblad 'Tam Tam' in Knokke, zou een reeks dagklappers overnemen. In 1970 rolde 'De Dagklapper van Knokke' van de persen. Dit werk verscheen onder de auspiciën van de Stedelijke Culturele Raad, met Antoon Ghekiere, een goede vriend van André, als drijfveer.

Bij de fusie in 1972 ontstond de heemkring 'Cnoc is ier' onder impuls van André D'hont. Hij liet de eer aan Jimmy De Bruecker om voorzitter te worden van de vereniging. Bij het overlijden van Jimmy in 1980 werd André voorzitter. Men koos het hotel 'Prince Baudouin' als lokaal en centrum van de kring en hield er regelmatig tentoonstellingen.

André's droom werd werkelijkheid, 'Cnoc is ier' is tot op heden één van de grootste culturele verenigingen van Knokke-Heist. Jaarlijks verschenen brochures van de hand van André, over de bevrijding, het dorp en de dijk, strand en polder, de trams, de molens en verenigingen van Knokke,....

André schreef over de Knokkenaars en voor de Knokkenaars. In 1976 verscheen 'Hoe het groeide en bloeide te Knokke', het tweede deel van de Dagklapper. Naast een dertigtal brochures van de heemkring was hij ook samensteller van o.m. 'Knokke in Oude Prentkaarten' (1972), 'Souvenir de Knokke' (gids in het Frans 1973), 'De Sint Sebastiaansgilde Knokke 400 jaar' (1973), 'Kent U ze nog... de Knokkenaars' (1975), 'De Geschiedenis van het Dominicanenkerkje' (1975, met Franse editie).

André was bestuurslid van het 'Willemsfonds', afdeling Knokke en jarenlang afgevaardigde van de Culturele Raad en bestuurslid van 'Cnoc is ier'.

Wij blijven hem indachtig en eindigen met de leuze: VIVAT 'T NOORDEN, CNOCKE IS IIER

D.L.